

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 37
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 21 Octobrie, 1892.

În statele constituționale opiniunea publică se exprimă prin presă și fiecare guvern e silit mai mult sau mai puțin să țină cont de cele ce se afirmă prin ea.

Guvernul magiar are nenorocirea de a nu se ocupa de cele ce se scrie în presa naționalităților sau și dacă cumva îi rămâne timp de a se ocupa cu lucruri de a le noastre, o face dând ordin sau indemnând pe cutare procuror să pășescă la mijloc pentru încătușarea libertății de presă.

Aceea ce se petrece de un șir de ani încôce cu naționalitățile din Ungaria ar fi trebuit să mîsc pe ori ce guvern, ar fi trebuit să-l îndemne, ca să introducă o aspră cercetare, dacă e drept sau nu ceea ce se afirmă în presă. Dacă drept este, atunci datoria guvernului ar fi fost, ca să curme răul prin dispozițiuni salutare, dacă nu este drept, atunci făuritorii de minciuni trebuie trași la răspundere și puși la umbră.

Guvernul și face urechea tîc, a făcut și face pe observatorul pasiv.

În alte țeri un atare guvern ar fi abandonat, lipsit de ori ce razem și în cele din urmă dat jos de la cârmă. La noi ce se întimplă? Aderenții și spriginesc orbesce și opoziția o întorce pe altă cîrdă; ea, care suferă în gradul cel mai mare de bôla șovinismului și în fiecare român, ce ține la naționalitatea sa, vede un agitator, opoziția, dîcem acuză pe guvern de slăbiciune, că de ce adevă, fără să mai cercet-ze, nu ne dă preste granița pe toți, ca să pribegim prin țeri străine.

Acesta e refrenul diarelor opoziționale, mari și mici, după cum ele apar în capitală, ori în alte cuibulețe magiare.

Mergînd asfel lucrurile este o speranță deșartă a cugeta la îmbunătățirea raporturilor dintre magiari și nemagiari.

În starea de acum ne pare imposibil de a-i face pe magiari să se cugete la noi, dacă nu cu bunăvoință, cel puțin cu sinceritate. Noi suntem buni, de a purta sarcinile, suntem buni de a da contingentul de armată, de a face drumuri și de a susține droia de amployați unguri. Și amployații să țin în drept a ne nesocoti limba, a ne desprețui și adese suntem lipsiți și de dreptul cel mai elementar de a ne putea alege primar în sat, pe cine nouă ne place și în cine avem noi încredere.

Și în fața situațiunii create, noi ne plîngem în intruniri și presă, arătăm casuri concrete dar tôte

înzadar, nu se face nici o mișcare, nici o cercetare, ba ne pomenim adese eă chiar aceia, cari sunt mai plin de ură contra noastră, cu tôte că din sudorea noastră trăiesc și cari ne persecută mai tare, sunt promovați și remunerați, și presa magiară la de-al de-aceștia le face elogii, îi laudă, pentru-că veți Dîmne aceștia sunt stêlpii statului, cari priveghiează și urmăresc pașii „agitatorilor“ și astfel susțin „în teresele statului“.

Unde va ajunge statul magiar cu teoriile aceste, aprobate de toți aceia, cari duc rolul de frunte în societatea magiară și aplicate în pracsă, noi nu șcim, vedem însă că lucrurile sunt pornite pe un povârniș fatal și au să producă o nemulțămire generală.

Era un timp, când se mai găsiu între români ômeni, cari erau rezoluți a lucra pentru înăugurarea unei apropieri sincere cu magiarii; mai sunt și ați puțini, cari cred în îndreptarea lucrurilor, dar numărul lor scade mereu în proporția, în care crește ura magiariilor contra noastră, nutrită prin presă și pe tôte căile, și cu ea tôte suferințele, ce le îndurăm.

— Nu pot avé gând bun cu noi, ați adese grînd țeranii și noi, cari cunoscem elementul dela țera și șcim câte suferințe are să îndure, nu putem să nu i dăm creșemînt, căci suntem pîtruși până în inimă de durerile lui.

Êta deci, că nemulțămirea a pîtruns și pîtrunde și în popor și nu noi suntem de vină la acêsta, ci sistemul rău și fața de noi mașter, ce se aplică.

Ca cetățeni iubitori de patriă și mai pe sus de tôte cu durere pentru poporul nostru, nu putem decât să atragem atențiunea guvernului, ca să apuce alte căi, chiar în interesul bine priceput al magiariilor, și presa magiară o advertisăm, să și lase răul obiceiului de a ne hulî, bajocori, și astfel a propaga ură contra noastră în societatea magiară; ea, care se ține și să laudă cu patriotismul seu prin o atitudine sinceră față de noi, mai bun serviciu ar face patriei, de cât cum-și închipuesce că face prin procederea ei de până acum.

Revista politică.

Situațiunea politică din Ungaria devine tot mai incurată. Foile opoziționale atacă guvernul în mod vehement și din afacerea cu încoronarea monumentului Hentzi lucrurile s'au complicat foarte tare. Chiar și foile guvernamentale spun, că există membrii în sinul cabinetului, cari doresc depărtarea lui Sza-

páry din fruntea lui. Cestiunile acestea le tractează și presa străină.

Fôia vienesă „Neue Freie Presse“ publică în numărul seu de Sâmbătă o corespondență telegrafică din Budapesta.

Corespondența atacă pe aceia, cari voesc se acopere crisa și să o nege; pe aceia, cari dîc, că drept cauză pentru o crisă ministerială nu pôte să servescă decât afacerea Hentzi, care însă nu este ertat a se permite, ca din cauza ei să cadă guvernul actual. Afacerea Hentzi este numai un incident, care a descoperit starea precară a raporturilor politice magiare. De fapt Ungaria dela 1867 încôce n'a fost nici odată într'o stare așa de critică ca ați, fiind-că nu este în joc numai guvernul, ci existența unei mari partide.

Cine mai pôte garanta, că partida dela guvern va mai primi pe Szapáry de conducător al ei? pe Szapáry, în al cărui călcăiu a fost pururea nesuccesul și a cărui conducere nime n'o mai doare în urma acêsta. Acesta este modul de vedere al majorității partidei liberale. La crisa actuală dar nu este vorba, de a se lua în considerațiune dorințele opoziției, ci este în joc satisfacerea voinței unor astfel de factori, cu cari trebuie să se tragă sémă și de aci înainte.

Fața cu partida guvernamentală, conducerea lui Szapáry s'a dovedit de imposibilă. Partida este în descompunere și se va frînge de coteriele singuraticilor ministri, cari stau pe picior de rășboiu unii față de alții. Partida acêsta n'o mai pôte susține decât un om cu mare autoritate, altmintrelea ea se va frînge în bucăți.

Jertfirea neecivalentă a legilor bisericesci dela 1868 ar readuce țera în starea, în care se află în primul deceniu al vécului present. Situația religioasă trebuia deci limpedită. Acêsta o simțea guvernul, de aceea s'a și pus pe lucru, dar tocmai acêsta a pricinuit împărecheri în cabinet. Prin o pășire energică și solidară, cabinetul putea deslega acêsta cestiune, ați însă este imposibil. În actualele împrejurări însă este imposibilă și reforma administrației.

La sfîrșit corespondența dîce următoarele:

În astfel de stare reală se află situația internă a Ungariei. Și acum se ridică unii și dîc, că tôte pot rămâne în starea lor vechiă, și la casul cel mai rău ar trebui realiat cabinetul Szapáry. Deslegarea acêsta ar fi una dintre cele mai nenorocite. Dieta se va întruni la 3 Novembre și în 10 Novembre se va începe desbaterea bugetară. Credem, că acesta e timpul, când lucrurile se vor pune în mișcare. Dacă acêsta mișcare se va face în parlament, va fi cu

FOIȚA.

Cei doi bîtrâni

de
Contele **Leo Tolstoi.**
VI.

(Urmare).

„La început“, dîse o femeie, „nu-mi pot nici închipui, ce fel de om este acesta, ea îl ținu de un pelerin comun. El venise să bea apă, și se opri aci. Tot le-a cumpărat, dîseră ele. Eu însu-mi am vîdut, cum a tîrguit dela cărciumariu calul și că ruța. Să mai fie ômeni de acêștia! M'as duce acolo să vîd“.

Aușind Ielissei, că îl laudă, se decise a nu mai cumpăra vaca. El se întorse la crășmariu, dase banii pentru cal și căruța și plecă la colibă. El veni la pîrtă, opri calul și sări din căruța. Ômenii vîdură calul și se mirară. Și ei pricepură, că el a cumpărat calul și căruța pentru ei însă nu cutezară să dîcă nimica. Ţeranul eși afară, să deschidă pîrtă.

„De unde ai calul, moșule?“ întrebă el.

„L'am cumpărat, dîse el d'odată. Taie-i erbă pentru nôpte“.

Ţeranul deshămă calul, cosi un braț bun de erbă și o puse în iesle. Se culcară, Ielisei se culcă

afară, unde i-a fost și sacul. Când s'a făcut linisce în colibă, se sculă el, se încălță, se îmbracă cu cufanul și se duse pe drum ca să se întînescă cu Iefim.

VII.

Ielissei a mers cinci verste, începî să se facă dîuă. El se aședă sub un pom, să-și numere banii. Li remase șapte spre-șede ruble și două-deci copeici. Hm, cugetă el, cu banii acêștia nu poți trece marea, și ca se cerșesc în numele lui Christos pentru așa ceva, aceea ar fi pentru mine un păcat mai mare. Cumêtrul Iefim va ajunge și singur acolo, și va aprinde pentru mine o lumină. Și pe mine va fi până la mîrte fîgăduința solemnă. Dumneșeu e bun și va avea îndurare.

Ielissei se sculă, își luă sacul și plecă înapoi. Ca să nu-l vadă ômenii făcu un ocol pe după sat. Și îndată ajunse la vatra lui. Când a mers cu Iefim, cum i se păru drumul de greu! Câte-odată îi era preste puțintă, când se ducea cu șoțul lui, mergînd acela mai tare. Când s'a întors însă, i a ajutat Dumneșeu de n'a simțit ostenelă. El se duce jucînd, la șapte-deci verste făcu el pe dî.

Ielissei veni acasă, secerișul era mai gata, și bucatele în șură. Ai lor se bucurară de rentîrcerea părintelui lor. Ei îl întrebă: cum și pentru-ce s'a despărțit de Iefim, pentru-ce s'a despărțit de Iefim, pentru-ce s'a reîntors acasă și nu și-a ajuns scopul.

„Dumneșeu n'a voit, a perdut banii pe drum, și a trebuit să se despărta de Iefim. Așa eu nu am

putut merge mai departe. Ertăți-mi pentru voia lui Christos“.

Și el dădu bîtrânei banii, ce i-a mai rămas și întrebă destre trebile casnice. Tot s'a aflat în ordine, nimic nu s'a negles, ei au trăit în pace și bună înțelegere.

Familia lui Iefim ați în aceeași dî despre reîntîrcerea lui, și îl întrebă de Iefim.

„Iefim s'a dus vesel, cu trei dîle înainte de S. Petru ne am despărțit, eu am voit să-l ajung, dar mie multe nu mi-au succés: mi-am perdut banii. Cum să fi mers mai departe? Și așa m'am întors“.

Ômenii se mirară, că un om așa de isteș să pățescă așa ceva — s'a dus și nu a ajuns, numai și-a cheltuit banii. Ei se mirară de așa ceva, apoi își uitaseră. Nici Ielissei nu și mai strica capul cu așa ceva, el se apucă de lucru; aduse cu ajutoriul fîciorului lemne pentru êrnă, îmblăți cu muierile, își acoperi șura și se îngriji de stupi. Șede stupi îi dase vecinului, bîtrâna nu se prea învoi să dea vecinului și ce a roit, dar el știuse cum a făcut tîrgul și îi dase în loc de șede, șapte-spre-șede. După-ce le-a gătat tôte, îl trimise pe fîcior să-și caute de lucru, el se puse pe lucrul de êrnă: făcu coșnițe și alte de feliul acesta.

VIII.

Dîna întregă, când se află Ielissei la ômenii cei bolnavi îl acceptă Iefim. El s'a dus numai vre-o câțiva

atât mai bine pentru viitoriu. Astăzi criza se mai poate încă reduce la ministeriu; mai târziu însă se va estinde negreșit asupra partidei liberale și cu această dimpreună, s'ar ruina tot ceea ce întinde ga ranții pentru raporturi stabile în Ungaria. Tote semnele arată, că amânarea crizei nu poate ține mult timp. Suntem în prejma unor mari evenimente.

Etă acum în ce mod se exprimă foia parisiiană „Figaro:

Szapáry, care nici odată n'a avut popularitate, simte clătindu-se pământul sub picioarele lui, și el se va depărta mai bine de voie bună, de cât se aștepte desastrul neîncunjurabil. Trebuie, că în Gödöllő s'au întâmplat lucruri foarte serioase între domnitor și ministrul președinte. Se susține, că acolo n'a fost vorba de honveđi, sau de curia romană, ci de politica esternă, și ministrul președinte unguresc va demisiona, pentru că nu se crede „destul de popular, de a pune în căra compatrioților săi o politică, pentru care dispoziția actuală a curții din Viena este favorabilă. Politica această este o apropiere de Rusia.

Foile străine comunică un interviu ce l-a avut Maximilian Harden cu Bismarck. Bătrânul ex-cancelar condamnă foarte aspru slăbiciunea politicilor germani față cu polonii, cari nasc în Rusia credința, că Germania speculează la revoluția polonilor ruși. Aceasta este cauza, că Rusia face curte tuturor curților europene și asta poate fi cauza, dacă vre-odată rusul va veni la convingerea, că tăietura este cea mai bună paradă. Țarul este om iubitor de pace și din punct de vedere al intereselor germane este indiferent, dacă cheia Dardanelor va ajunge în mâinile Rusiei. Bismarck și se apoi, că numai în cas extrem va merge în parlament, fiind-că acolo va trebui să facă opoziția. Asta însă nu ar voi-o. Ministrii actuali sunt nisce figuri foarte transparente: în tot locul se vede prin ei figura împăratului. A se lupta cu strohmani însă, Bismarck nu voesce. El vede un pericol al principiului monomarchic în aceea, că împăratul se prezintă pre adese ori înaintea opiniei publice, și încă fără ministri.

Nu puțină senzațiune a făcut rechemarea mai multor ambasadori prusiani, între cari cea mai senzațională este fără îndoială rechemarea dlui Schlötzer din Vatican și Roma. Acesta este unul dintre diplomații cei mai esperti ai scôlei lui Bismarck. Se știe că dl Schlötzer trebuie să meargă pentru-că ar fi fost păcălit de diplomații Vaticanului, căci enciclica papală dela 15 Februarie 1892, în care se proclamă apropierea scaunului papal de republica franceză, n'ar fi surprins pe nimeni mai mult ca pe el. O foie bismarckiană susține însă, că Schlötzer ar fi fost rechemat, în urma influinței partidei centrului asupra oficiului de esterne. Dl Schlötzer este altreilea diplomat din cercul mai strâns al scôlei bismarckiane, care este rechemat, fără o cauză palpabilă, dela un post însemnat. Așa fu rechemat și ambasadorul Radovitz dela Constantinopol și dl Stumm. Caracteristic este, că toți trei au fost atât de nebăgători, a corăspunde cu Bismarck și după căderea lui.

„Diarul de St.-Petersburg“ publică, ca răspuns la atacurile presei străine, un comunicat asupra recurselor țarului.

Bani în cassă ai țarului și băncei imperiului erau la 24 Octobrie 604,500,000 ruble în aur adevă 2418 milioane de franci, prin urmare cu mult mai mult de cât totalurile disponibile ale băncei Fran-

ciei (1,673,250,000 franci) și acelea ale băncei Engliterei (26,000,000 lire sterling) Tesaurul singur dispune în efectiv de 12 și jum. milioane da ruble în argint și 53,000,000 ruble în aur. Trebuie să se observe că tesaurul dispunând de resurse metalice considerabile și putând să plătescă cheltuelile interioare în ruble-hârtie s'a mărginit, în loc de a aliena stocul aur, a-l pune la dispoziția băncei imperiului pentru a se acoperi rublele hârtie. În fine impositele se încassază regulat și venitul lor sporesce în urma rezultatelor favorabile a operațiunilor comerciale.

Veniturile băncei în bilete de credit s'au urcat, dela 1 la 15 Octobrie, dela 57,144 milioane la 69,345 milioane.

Diarul adaugă că aceste fapte demonstrează că administrația finanțelor rusesci are dreptate să privească cu liniște viitorul și de a nu se îndoii nici de forța tesaurului rusesc, care este manifestat pentru totă lumea, nici de creditul său, care crește în continuu, tocmai în urma acestor atacuri.

Abia câteva zile mai au să trecă până la marea consultație electorală, care va avé să tranșeze în Statele Unite americane, pentru patru ani, lupta începută între protecționistii cu ori ce preț, reprezentați ađi la putere prin domnul Harrison, și partizanii politice de ușurări vamale care se încarnază în dl Cleveland.

La 8 Novembre st. n. va fi această alegere prezidențială și atunci Europa va fi ficsată asupra rezultatului răsboiului de tarifuri început în potriiva ei prin legislația Mac Kinley.

Afară de câte-va indicații date de unele alegeri parțiale și care toate au părut destul de favorabile democrațiilor d-lui Cleveland, situația nu se desinază nici acum, cu totă apropierea luptei decisive, în de-ajuns pentru a se prevedea ceva hotărîtor. Ultimele vești di Nev-York și din Washington constată chiar un fel de inerție, de amortelă a opiniei, care e de natură a zăpăci pe toți prorocii. Nici odată poate agitația electorală n'a fost mai fără vieță, cel puțin la suprafață, ca de astădată.

După părerea celor mai mulți cari își reamintesc mai multe alegeri prezidențiale americane, liniștea relativă de astă-dată n'ar fi nici decum a se atribui indiferenței, cât lipsirea unor elemente, cari de obicei dau marilor perioade electorale americane un aspect atât de turburat și atât de puțin parlamentar.

De mai multe săptămâni deja dl Harrison și țera întrăgă se aștepta la doliu care a și lovit de unădi pe presidentul actual și-a transformat casa albă într-o casă mortuară. Acesta a fost un motiv irezistabil pentru dl Cleveland, a cărui corecțiune personală în relațiile politice e cunoscută de a se abținea dela ori-ce polemică mai aspră și personală ca adversariul seu. De aci, în împrejurările de față moderațiunea unei lupte care se urmăzează cu arme curtenete, fără nici una din acele scene violente și controverse personale cari degradază atât de adesea vieța politică în Statele-Unite.

Acest precedent va servi ore ca să inaugureze năravuri noi și mai blânde în lumea nouă? Nu prea e de nădăduid. Dar trebuie să se constate că fisonomia perioadei electorale din care vorbele grele și loviturile de revolver au lipsit cu desăvârșire, contrastază într'un chip foarte fericit cu trecutul.

Dar totuși se pretinde că elementul personal nu va lipsi d'a juca un rol și în alegerile dela 8 Novembre, deși dintr'un alt punct de vedere. Republi-

cianii, așa se știe, ar nădădui, și nu fără ore-care temeiu, că mórtea d-nei Harrison va crea în favórea bărbatului ei un curent de simpatie care ar putea prea bine să-i asigure realegerea. Cu alte cuvinte din simplă diferență pentru un om de stat care e atins de un doliu crud, principiile ce se găsesc în luptă, imensele interese interesele universale ar fi să fie nesocotite, călcate în picioare. Un astfel de esces de sentimentalism ar fi cu adevărat deplorabil.

Dar, ori-cum ar sta lucrurile cu acest trist sprijin al candidaturii dlui Harrison este de remarcant acum în favorul ei o altă întorsătură, destul de puțin nădăduidă, dar care va fi de natură a i da un sprijin cu mult mai temeinic: dl Blaine, fostul secretariu de stat, care-și dăduse demisia certat cu șeful seu, cu care nu se mai împăca asupra unor chestii de principii chiar și care-și pusese candidatura alături cu dl Harrison și în contra lui amenințând astfel a devisa forțele republican-protecționiste, dl Blaine s'a reintors sub stégul fostului seu șef reînceptând a-i sprijini cu energie candidatura, din interesul mai înalt, — cum știe, — al partidului republican.

Acest nou element de forță pentru dl Harrison îi sporesce într'atâta șansele, încât face ca până în ultimul moment, rezultatul luptei dela 8 Novembre să rămână îndoios.

Epistolă deschisă

cătră on. membrii ai adunării municipale din comitatul Făgărașului.

Onorată Redacțiune!

Vă rog cu tot respectul a da loc următoarelor deslușiri:

În comitatul Făgărașului românii formază 95% a populațiunii.

Atât în puterea dreptului natural, cât chiar și în puterea legii de naționalități din 1868 art. 44 noi românii suntem în drept ca în această proporțiune să ocupăm și oficiile administrative.

Acăsta dispoziția atât naturală cât și legală ani de zile mai mult sau mai puțin tot s'a respectat; durere însă, că de un an încóce și acestea prea adese vrate pretensiuni se calcă în picioare

Acăsta prea tristă împregiurare a dat ansă, ca reverendisimi domni Basiliu Rațiu vicariu și Iuliu Dan, protopop împreună cu d-nii Nicolau Cosgarea, Dr. Andreiu Icu avocat în conțelegere cu mine, să facem un apel cătră on. membrii ai comitului municipal spre a asista la adunarea generală de toamnă, ce s'a ținut în 12 Octobrie, cu scopul vedit pe a pune odată capăt acestor anormități. Dar depărtarea de cu vreme a dlui prefect și prin urmare absentarea d-sale ne-a impus ore care rezervă.

Reserva noastră față de purtarea cu totul ne-cualificată a d-lui vice-comite ca president al amintitei adunări a fost cu totul în alt sens explicată.

Dreptul sânt al libertății cuvântului a fost în modul cel mai brutal răstrâns și călcat în picioare, căci exprimarea părerii mele, că depărtarea dlui prefect tocmai acum îmi dă bănuială de a o cualifica de fugă, precum și afirmarea, că d-sa decând a venit în acest comitat nu a făcut altceva decât că a destituit ampoiații români, pe cari apoi i-a înlocuit cu nămurile Măriei sale, acestea păreri au atras după sine îndrumări la ordine.

Am vorbit aceea ce nouă ni-s'a permis atunci prin dl vice-comite, am îndurat chiar grobianitățile d-sale, că ci ómeni blânđi de fire ce suntem, nu am voit să aducem lucrul la estrem.

Amară ne-a fost însă amăgirea la procsima adunare gen extraordinară, ce s'a ținut în 27 Octobrie sub presiunea dlui prefect Baussnern atunci când dl avocat Benedek cu legea în mână a arătat ilegalitățile, ce se comit de cei ce în primul loc sunt chemați a respecta legea, dl vice comite în modul cel mai urit a făcut din aceea adunare, unde se tractază de cele mai vitale interese ale comitatului, un loc de injurie atât la adresa avocatului Benedek cât și la adresa drulni Micu, Iuliu Dan și a mea — pe rvsimul domn Rațiu vicariu, în focul luptei l'a uitat — ca unii cari lucrăm la nimicirea comitatului.

Înzădar a fost tóte protestările mele cătră dl prefect spre a pune capăt acestor discuții, cari nice pe departe nu se țin de obiect, căci dl vice-comite a putut negenat să-și continue invectivele.

Aici îmi încetă cuvintele ca să pot da espre-siune indignațiunii mele la cuvintele rostite de acest vice-comite model în un comitat per excellentiam model! căci așa l'a cualificat dl binecunoscut (?) vice notariu prim Aurică Poparadu — atunci când în plenul congregațiunii în fața prefectului s'a exprimat, că de aici înainte la adunări comitatense va veni cu „kutya korbács“ spre a bate pe toți aceia, cari vor avea curagiul de a ataca purcederea și faptele Măriei sale.

pași, ședă pe érbă, și asceptă, asceptă, adormi, se tređi, mai asceptă un timp — soțul lui nu e aci.

Iefim se tot uită. Deja sórele începu a apune Ielissei nu e aci. Nu cumva a trecut? Cugetă el. Sau a trecut pe lângă mine, — cineva l'a pus în căruță — pecând dormiam eu, și el nu m'a vedit. Inse el totuși a trebuit să me vadă. Pe șes poate omul vedea departe. Eu m'aș putea întórcé, el inse întru aceea merge înainte. Noi ne încurcăm și atunci e mai réu. Mai bine eu merg înainte. Acolo la birt tot ne vom întâlni noi.

Ajungând în sat, întrebă el pe un ficior, că nu a vedit un om strein bătrân, trecând pe aci, să-l ducă acolo, unde să rămână preste nópte. Ielissei însă nu venise. Iefim își continuă mersul, întrebă pe toți pe cari i întâlnea, că nu au vedit un om bătrân pleșug. Nu l'a vedit nime. Iefim se miră și merse singur. Ne întâlnim noi ori și nnde în Odessa sau pe mare în corabie. Și el nu-și mai făcea gânduri.

Pe drum se întâlni cu un pelerin. Pelerinul purta reverendă era cu pèrul lung. El a fost de a cerceat muntele Athos, și acum merse a dóua óră la Ierusalim. Ei s'au oprit preste nópte la un loc și au început a povesti, apoi plecară la olaltă.

Au ajuns sănătoși în Odessa, și asteptară trei zile până plecă corabia (vapor). Cu ei asteptară mulți pelerini din multe locuri. Iefim ér întrebă de Ielissei — nime nu l'a vedit.

Pelerinul învățase pe Iefim, ce să facă ca să nu plătescă nimic pe corabie. Iefim însă nu l'a ascultat.

„Eu mai bucuros vreau să plătesc“, șise el. „Pentru-ce mi-am luat banii cu mine?“

Pentru trecere în colo și în cóce plăti el patru-deci ruble, își cumpăraseră harincă pentru călătorie și intră cu pelerinul în corabie. Corabia a pornit. În ziua primă a fost foarte bine, spre séra însă se ridicase un vânt începuse a ploua, corabia se clătina, și valurile o purtau mai în drépta mai în stânga. Ómenii începură a blăstéma, femeile strigau; ómeni mai debili alergară în cóce și incolo, și își căutară loc. Și lui Iefim îi era frică dar el nu se aréta; precum s'a aședat în corabie lângă nisce ómeni bătrâni din guvernamentul Tambov, așa ședă el nóptoa întrégă și totă ziua următoare; ei toți își ținură sacii cu merindea strins în mână și nu vorbiră nimic. În ziua a treia se făcuse liniscc. În ziua a cincea ajunseră în Constantinopole. Unii dintre pelerini se duseră la biserica sântei Sofie, care biserica acum se află în posesiunea turcilor. Tarassits a rămas în corabie. După dóuă-deci și patru de ore plecară mai departe, se opriră puțin la orașul Smyrna, la orașul Alecsandria și ajunseră sănătoși până la orașul Iaffa. În Iaffa se coboriră toți pelerinii din corabie, mai rămase o cale de șapte-deci verste până la Ierusalim.

(Va urma.)

La pronunțarea acestor cuvinte și la gesticulațiunile vădute ca un fulger au răsunat protestările căci prin faptul acela nu vedeam altceva decât libertatea personală amenințată, ăr sântenia locului batjocorit.

Înzădar au fost protestările avocatului Micu, înzădar ale protopopului Dan și ale mele, căci dl Prefect nu a aflat cu cale a lua măsurile necesare, ca decorul adunării astfel batjocorit, să fie reabilitat.

Desvoltarea lucrurilor în această direcțiune, d lor membri ai comisiunei municipale, mi-au insuflat oșei cari nedumeriri.

Nedumeririle mele mă duc la rezultatul, că noi nu vom mai putea apăra interesele comitatului fără de a fi espuși la kutya korbácsul d-lui vice-comite.

Deore eu însă am firma speranță ca ași mai mult ca ori și când suntem decisi a ținea sus și tare stindardul pe care e scris: „promovarea binelui comitatului” și că luptând pe basă legală să statorim „status legis”, ăr pe de altă parte spre a restitui atât decorul sdruncinat al adunării municipale, cat și spre a lua pașii necesari de a putea de cu vreme paralisa eventuale loviturile de „kutya korbács” ale d-lui vice-comite. spre împedecarea tuturor acestora afu cu cale a vă cere învoirea la o constătuire intimă și spre acest scop vă rog a defige timpul și locul.

Sum cu tot respectul

Budapesta, în 30 Octob. 1892.

Dr. Nicolae Șerban,
deputat și membru al com. mun.

Cronică.

Semne și minuni.

Din „Țara Oltului”, 20 Octob. 1892.

La 12 și 13 Octob. c. n. comisiunea municipală a comitatului Făgăraș și-a ținut adunarea de toamnă. Adunarea acesta a dovedit din nou, că în ctul Făgărașului „administrațiunea este putredă”, după-cum o a fost clasificat fispanul Baussner, în plină ședință, cu ocaziunea instalării sale de comite suprem. Va se dăcă, după un an și jumătate, decând comitatul nostru se administreză cu „nem engedem” îmbunătățire nu se pôte constata, decând numai pe hârtie, — în rapôrtele vice-comitelui — ăr în fapt — „putrejune”.

Starea acesta de lucruri, care apasă greu asupra poporațiunei — curat românescă — din acest comitat, ajuns pe mâna unei clice de ômeni, streini de adevărate e interese ale poporațiunei, a pus pe gânduri pe conducătorii poporului român de aici și a dat impuls la o activitate energică, la o luptă desperată, care s'a purtat de partida românescă în acesta adunare, cu o rîvnă, ce a însuflețit pe toți voiitorii de bine ai comitatului.

Dar totdeodată din această luptă ese la ivelă clar ca lumina sôrelui, că dacă fispanul Baussner, la instalarea sa a avut un motiv a constata „putrejune” în administrația, apoi acum, după o activitate de 1½ ani, ar avea o mie și una de motive a susține aceeași aserțiune.

La această adunare semnificativ a fost: întâiu comitele suprem având un bolnav în familie, a absentat dela adunare. (Cristos a dîs: „lasă morții să și îngrope morții șivină după mine” așa dar interesele oficiului super puse celor private); a doua: Conducătorii partidelor române, în vederea adunării, au publicat în diare, și au adresat fie-cărui membru un convocatoriu separat. Acesta din cauză că dela gremiul comitatului cu tôte plângerile, să espedeză — de regulă — convocările prea târziu, pôte chiar cu intențiune; așa că mulți dintre membrii primesc convocarea numai în ziua de ședință, ori chiar mai târziu. Totdeodată dimineta înainte de ședință, partida română s'a întrunit într'o conferință, unde s'au consultat în privința procederei solidare și de unde apoi în corpore au mers la adunare.

Adunarea generală s'a deschis la dece ore a. m. prin vice-comitele, și numai decând s'a cetit raportul vice-comitelui, despre starea administrațiunei în comitet.

În-jurul acestui raport s'a consumat întréga activitate a adunării generale din 12 Octob. dela 10 ore a. m. până la 2 ore p. m. Inginerul Kosy a propus ca raportul să se ia la cunoștință. Contra acestei propuneri s'au înscris un șir de vorbitori, între cari cel dintăiu avocatul Benedek Gyula. Acesta a sbiciuit raportul într'un mod foarte vehement susținând, că administrațiunea, chiar de când a venit la postul de vice-comite favoritul lor al magiarilor, Kapocsáni Mor, este defectuoasă, deplorabilă și miserabilă, ca nici într'un alt comitat, dovedind acesta prin date și exemple pipăibile. Acesta voce magiară, celor cari din administrațiunea comitatului au făcut monopol magiar, a suprins foarte neplă-

cut pe magiarii și neromânii, cari totdeuna susțin orbesce procedura celor dela gremiul comitatului.

A luat apoi cuvântul avocatul Dr. Micu, arătând cu fapte concrete, că raportul nu este oglindă fide'ă a stărei lucrurilor.

Protopopul Iuliu Dan vorbind contra raportului a înșirat mai multe casuri, prin care s'a dovedit, că cursul afacerilor administrative nu este, după tectul raportului „în cea mai bună ordine”; că disciplina la comitat este miserabilă și că legea de naționalități în acest comitat curat românesc (80 de mii de români) se calcă în picioare Amintesc numai câte unul din casurile aduse de vorbitoriu:

1. Presidiul sedriei orfanale a cerut dela vice-comitele în mai multe rânduri, disciplinarea revisorului Kloss, fără nici un rezultat, căci revisorul e fêrtat de cruce cu vice comitele.

2. Unii oficianți magiari ai comitatului merg în cancelarie la 10 ore și es la 11, alții merg în starea abnormală încât trebuie duși pe brațe, acasă dela cancelarie, ăr alții fără a înștiința pe cineva, și fără a-și cere concediu, părăsesc oficiile și umbliă cu săptămânile pustii, și totuși nu li se întemplă nimic, pôte din cauză, că din „șile bune” sunt prieteni intimi cu actualul vice-comite.

3. Că recursesle scrise în limba română, oficianții comitatului, din puterea lor le resping numai că ce nu sunt scrise ungueresce. (Citéză casuri.) Mai amintesc apoi protopopul Dan, între aprobări furtunoșe că astăzi e lucru riscat a mai conveni doi sau trei români undeva, căci meru sunt suspicionați și denunțați de fispanul cu clica sa de mameluci, și apoi că și să alătură la propunerea pentru respingerea raportului.

S'a ridicat apoi la cuvânt deputatul Dr. Nicolau Șerban, care mai strașnic, mai violent ca toți antevorbitorii, prin o vorbire fulminantă a desvilit întréga rana administrațiunei comitatului. Las să urmeze un estras ce mi l'am putut face din această vorbire, ca să se vadă, de ce fel de idei este stăpânit și agitat d-rul Șerban și cât de recunoscătoriu îi pôte fi poporul Oltean care și-a pus încrederea în densusul. Densusul a dîs cam următoarele.

„On. Comisiune! Iau pentru a doua oră cuvântul în acesta adunare, unde să tracteză despre cele mai vitale interese ale poporului român din comitat, neintenționând altă decând să restituim basa legală.

Înainte însă de a intra în meritul cauzei, ceretând, dacă acest raport corespunde în adevăr stărei faptice și dacă din acest raport reese o îmbunătățire în cele administrative, după 5 luni dela ultima adunare comitatensă, și după un an decând avem în fruntea noastră „bărbați noi cavaleri” cum îi numesce o fôie din Cluș, înainte de a trece dîc trebuie să constat că dl comite suprem, care ne-a adus în acest chaos, în acesta învălmășelă, în vederea adunării acestea, s'a dus, a fugit . . . din mijlocul nostru”. (A fost intrerupt, sgomot teribil. Vice-comitele cerea ca să-și retragă cuvintele din urmă, căci dacă nu îi denégă cuvântul din nou sgomot asurđitoriu, D-rul Șerban voia să urmeze, clopotul suna, vice-comitele sbiera, ca să și retragă vorbele „vătămătoare” și se începuse a se desvolta un scandal pe care românii erau pregătiți a l duce până încapet. Dar spre evitarea acestui scandal la stăruințe esterne, Drul Șerban prin cuvintele „bine, retras să fie” a adus ără linistea și a continuat.)

(Va urm.)

Varietăți.

* (Onomastică.) Eri, Mercuri, fiind dîua onomastică a Preacuvioșiei Sale Domnului archimandrit și vicariu arhiepiscopesc Dr. Ilarion Puscariu, P. O. D. membrii gremiului consistorial s'au prezentat în corpore sub conducerea Preacuvioșiei Sale Dlui protosinzel și asesor consistorial Nicanor Frateșiu, carele prin o vorbire adânc simțită i a adus urări pentru o vieță lungă și fericită, ca și în viitoriu cu puteri îndoite să lucre la altariul bisericeii și al națiunei pentru care până acuma și-a câștigat merite neperitôre. Preacuvioșia Sa Dl archimandrit și vicariu a răspuns în termeni măgulitori, mulțamind la urările aduse și accentuând, că iubirea și ajutoriul reciproc e cel mai puternic mijloc în ajungerea scopurilor, ce le urmărim.

Preacuvioșia Sa a fost tot asemenea felicitat de mai mulți distinși onorațiori!

* (Himen.) Dl Ioan Ioanovici și dșora Marina Nan și vor celebra actul cununiei Duminecă în 25 Octob. în biserica gr. or. din Herman

* (Postal) Din 21 l. tr. s'a introdus pe lêngă trenul accelerat spre Budapesta o ambulanță postală. Scrisorile, epistolele recomandate, avisurile și cartele postale, dîuarele etc, cari se predău în Sibiu până la 4 ore și au să fie duse cu trenul, ce plécă de aici la 4 ore 49 m. preste Copșa mică ajung cu mult mai înainte la destinațiune de cât cu

trenul de persône. De aceea facem atent publicul la acesta împrejurare.

* (Redeschiderea scôlelor). În urma epidemiei de coleră, care graséză încă în Budapesta s'a fost închis tôte scôlele superiôre. În curând se vor reincepe cursurile la universitate etc.

* (Colera) În 20 l. c. au fost în Budapesta 22 îmbolnăviri nôue de coleră. Sunt cu total 87 bolnavi de coleră. Localitățile în cari mai graséză colera în Ungaria sunt: Arad, Timișôra, Strigoniu, Kalocsa, Segedin, Zimony, Komárom.

În streinătate s'au ivit casuri de coleră în Viena, Galiția, Stiria, Boemia. Mai tare graséză în Galiția. unde au fost până la 28 Oct. n. 136 casuri. Din Bêlgradul Serbiei s'a constatat oficios la 30 Octob. 5 îmbolnăviri și la 31 Octob. 7 îmbolnăviri de coleră.

* (Reconstituirea societății de cultură macedo-române în Bucuresci.) Joia trecută s'a reconstituit în Bucuresci vechia societate culturală macedo-română, lăsată de câți va ani.

Intrunirea convocată spre acest scop a fost una dintre cele mai entusiaste, având de președinte ad hoc pe dl V. A. Urechia. Dl senator N. Gusi, care luase inițiativa pentru reconstituirea acestei societăți, într'un călduros discurs arătă necesitatea de-a lucra cu puteri unite pentru împărtășirea culturai naționale în Macedonia, ăr dl V. A. Urechia a desfașurat scopul societății, eminentamente cultural, dîcând între altele:

„Nu declarăm rêsboiu nimenui, revindecând pentru frații nostri macedoneni dreptul de a să înștrui în limba maternă; lăsăm tot același drept tuturor nêmurilor conlocuitoare, — noi nu împietăm asupra nimenui. Element de ordine în Peninsula-balcanică românii macedoneni trebuie să se desvôlte pe calea națională și de aci înainte în pace și linisce sub puternic scut al Majestății Sale sultanului și să considere ca dușmani proprii pe dușmanii monarhiei otomane”.

Procedându-se la alegerea unui comitet de 35 membri, s'a proclamat ca președinte Eminența Sa Inalt Prea Sântitul metropolit al Rimnicului; vice-președinți domnii: N. Ionescu, C. F. Robescu, Dr. Leonte, N. Anastasiu. Casieriu: D. C. Ioanide; secretari: St. Mihăileanu și N. Cosmescu; apoi membri în comitet: P. S. S. episcopul de Arghes Ghenadie, dl V. A. Urechia, N. Gusi, G. Misail, I. Riu-reanu, Alec. Orescu, T. Brătianu, G. Ionescu și alți opt-spre-dece înși.

În comitetul dirigent s'au ales d-nii: V. A. Urechia, N. Gusi și V. Dan.

Salutăm cu bucurie reînvierea acestei nobile societăți care tinde la înaintarea în cultura națională a fraților nostri macedoneni!

* (Starea sê mănăturilor) După rapôrtele oficiose sosite la ministerul ung. de agricultură, pe timpul dela 16—29 Octob. te presentă astfel: Deși în ultimele două săptămâni au fost multe ploii, ba pe alocarea a și nins, arăturile și sêmănăturile de toamnă s'au terminat în cele mai multe părți ale Ungariei; în Ardél însă sêmănăturile s'au întârziat, în multe părți nu sunt încă isprăvite arăturile de toamnă. Dintre sêmănăturile rêsărite, aproape tôte sunt frumôse; pe multe părți însă șôrecii le-au prădat tare. Sêmănăturile de rapiță sunt fôrte frumôse. Culesul viilor s'a terminat, — vom avé vin bun, dar puțin. Culesul cucuruzului în total a dat rezultat mai mult slab, decând de mijloc.

* (Alegerea rectorului universităței.) Colegiul universitar din Bucuresci s'a întrunit pentru a proceda la alegerea a trei profesori, din cari unul trebuie se fie confirmat de minister ca rector al universităței, în locul d-lui Al. Orescu, retras din învățământ.

Au luat parte la vot 44 de profesori și s'au ales d-nii S. L. Maiorescu cu 26 voturi, dl Const. Dimi-trescu (Iasi) cu 22 și dl B. P. Hăjdeu cu 19 voturi.

După cum se pôte vedea, cele mai multe voturi le-a întrunit dl Maiorescu, care probabil că va fi confirmat de minister ca rector al universităței.

Verdictul înaltului corp universitar este un omagiu adus strălucitului profesor, filosof, filolog, critic literar etc. și el onoreză nu numai pe dl Maiorescu, dar și pe profesorii, cari i-au dat sufragiile lor.

Posta redacțiunei.

Dlui T. D. în P. Rectificarea d-tale, în forma în care e scrisă, nu se pôte publica.

Loterie.

Mercuri, în 2 Novembre 1892.

Sibiu: 14 64 63 39 4

Nr. 6505 Plen.

[208] 3-3

CONCURS.

Pentru conferirea stipendiilor și ajutoarelor, ce vin a se vota pe anul 1893 din fundațiunea „Andronic“

a) pentru învățăcei de ori-ce meserie;

b) pentru sodali, cari s'au eliberat în decursul anului 1892 și

c) pentru sodali, cari petrecând cel puțin 6 ani consecutivi la meseria lor, au dat dovedă despre dexteritatea și hărnicia lor pentru a deveni măestri, prin acesta se escrie concurs până în **31 Decembrie 1892 stil. vechiu**, pe lângă următoarele condițiuni:

Toți, cari voesc a concura la stipendii și ajutoare au să producă în general.

1. Carte de botez.

2. Atestat comunal despre averea proprie și a părinților.

3. Atestat familiar dela parochul locului despre familia părinților concurentului și fiind și acesta căsătorit și despre familia dînsului; în atestat avînd să se cuprindă și arătarea, că în familie câți copii sunt minoreni, câți frecventază scôla și câți se mai află la vr'o meserie.

Afară de recerînțele generale, au se mai arete în special:

I. Învățăceii

a) că au împlinit anul al 12-lea al etății;

b) că au cercetat cu succes bun cel puțin scôla poporală;

c) că au încheiat contract cu măestrul, și că contractul s'a înregistrat în condica autorității industriale (la protopretore ori magistrat), avînd al alătura la concurs în original sau în copie autentică.

II. Sodalii.

a) că au terminat periodul de învățatură în decursul anului 1892: ceea ce vor dovedi prin atestatul autorității industriale (§ 67 art. de lege XVII din 1884);

b) că au purtare bună și fac sporiu multămitoriu în meserie și acesta o vor dovedi prin atestatul măestrului, eventual cu cartea de lucru;

c) să arete prin atestat dela măestru ce cunoscințe de limbi mai au

d) aparținînd eventual ca membri la vr'o reuniune de meseriași, să o dovedescă acesta cu atestatul dela reuniune.

III. Sodalii, ce sunt în condițiuni a deveni măestri.

a) să aibă certificatul de măestru;

b) să fie lucrat cel puțin 6 ani consecutivi ca calfe, ceea ce o vor dovedi cu atestatele dela măestrii, la care au lucrat, eventual cu cartea de lucru;

c) în cerere să arete anume, unde voesc a se așeza ca măestrii, ce fel de mijloce în bani mai au pentru a-și începe meseria pe socotela lor, apoi să producă și alte documente recomandătoare.

Dela toți concurenții de ori-ce categorie se recere, ca cererile să fie scrise și subscribe cu mâna lor proprie și adresate consistoriului archidieceșan gr. or. în Sibiu, să le în-

teze aici cel mai târziu până la **31 Decembrie 1892 st. v.**

Sibiu, din ședința plenară a consistoriului archidieceșan, ținută la 5 Octob. 1892.

Consistoriul archidieceșan.

Nr. 575.

(209) 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scôlele populare, din mai jos numitele comune aparținătoare protopresbiteratului Sighișorei se escrie concurs cu terminul de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Bundorf, cu salariu anual de 150 fl., în bani, apoi vîptule a în preț de 20, în bani, dreptul de a îngrășa doi rimători la ghindă în pădurea comunală, — pe lângă cuartir și lemnele necesari de foc.

2. Crișiu, cu salariu de 150 fl. pe lângă cuartir și lemne de foc.

3. Nadeșul săsesc, cu salariu de 100 fl., pe lângă cuartir și lemnele de foc.

Reflectanții își vor așterne petițiunile concursuale până la terminul sus arătat în sensul legilor din vigôre subscrisului oficiu protopresbiteral.

Sighișora, 1 Octob. 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișorei.

Dimitrie Moldovan,
adm. prot.

Turnătoria

de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă cu garanță pe mai mulți ani pentru construirea de clopote noue cu sunet harmonic și clar precum și pentru vîrsarea clopotelor crepate (sărute) Montate cu culme (coronă) de fer făurit, întocmite de a undula ușor în ori-ce direcțiune, îndată ce clopotul pe o parte s'a ros, prin care se încungiuă crepatul.

Cu deosebire recomand

clopotele cu patent găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adînc, ca cele de sis-temul vechiu; un astfel de clopot în greutate de 300 kilogr. egalăză pe unul de 400 klgr.

Recomand mai departe scaune din fer bătut pentru clopote, solide și frumuse, clopote pentru orologii și tóce din metal, precum tóte celelalte articole de alamă și metali aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construiesc clopote și pe lângă plătirea făcută în rate.

Clopote dela 300 klgr. în jos, precum și stropitoare de mână și locomobile se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă [182] 3-12

Antonie Novotny,
Timișora, Fabric.

Nr. 467.

[112] 2-3

Concurs repefit.

Pentru ocuparea postului de paroch de clasa a III-a în parochia Recea-telechiană, protopresbiteratul Făgărașului, se escrie concurs nou cu termin de 15 zile dela prima publicare în ȋiarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt statorite în ședința comitetului parochial ținută la 24 Iunie 1892 și dau suma de 315 fl.

Concurenții au a-și așterne supticile instruite conform legilor din vigôre la subsemnatul oficiu proto-

presbiteral până la terminul sus indicat.

În conțelegere cu comitetul parochial concerninte, oficiul protopresbiteral gr. or al Făgărașului.

Făgăraș 6 Octob. 1892.

Iuliu Dan,
protopresbiter,

5 până la 10 fl.

câștig sigur la ȋi fără capital și risc, oferim noi fie-căruia, care voesc să se ocupe cu vinderea de losuri și hârtii de stat legal permise. Oferte sub „Lose“ la Espd. de anon ce **I. Danneberg**, Viena, I, Kumpfgasse 7. (205) 3-6

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[199] 4

CALENDARIU

pe anul comun dela Christos
1893.

Anul al patruȋeci și doilea.

Prețul unui esemplariu legat **30 cr.**, pentru vîndători nelegat **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendariul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glăsurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenți europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Conspectul săptămînilor. — Tacsă de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor.

Șematismul

bisericeii ortodoxe orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprîndînd și pe protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comențele bisericicești din archidieceșă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropoliilor învecinate din Austro-Ungaria.

Evidență pentru oficiile parochiale și protopresbiterale. — **Judele Chețan din Sucita.** (Șchiță din istoria erimnială de Nicolau I v a n.) — **Poesii.** — **Anecdote.**

Însemnarea tîrgurilor. — Anunț.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.

Extract de Cognac-Quint.

Marca de scutire pentru
Extract de Cognac-Quint.

Spre a produce imediat un cognac escelent, sîntos și substanțial, care nu se pôte deosebi de cognacul veritabil francez, recomand această specialitate **probată.**

Prețul pentru 1 chg. (de ajuns la 100 litri cognac) fl. 16 v. a., rec-putul se alătura gratuit. Eu garantez pentru cel mai succes și fabricat sîntos

Cruțare de spirit

es face prin neîntrecuta mea **esență de întărit** vinarsui. Acesta dă beuturi un gust plăcut și picant și se află numai la mine de vîndare.

Prețul **3 fl. 50 cr.** pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune.)

Afară de aceste specialități oferez tot felul de esențe pentru fabricarea de **rum, rachiu de prunel, trevez, feruș și a tuturor licorurilor spiritușelor** fine esistente, **de oțet și oțet de vin** de o calitate neîntrecută. Recepte se alătura gratis la pachete.

Lista prețurilor franco.

Pentru fabricate sîntoșe se garantēză.

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Representanți soliȋi se caută.

[107] 13-50

A lui KATHREINER

Surogat (zlat) de cafea neîntrecut.

[198] 4-13

Surogat
de
cafea
Kneipp

Se află în tot locul.

Veritabil
numai cu
acesta
marcă.
Se atrage
atențiunea
asupra
imitărilor.

